Варна, Сѫбота, 19 Декемврий 1892 г.

г. Щерю Петровъ, Варна

Брой 72

ЦѢНИ.

За абониранье на вѣстника:

За година . . . . . 10 л.

" 6 мѣсеца . . . . 5 л.

" въ странство за година 15 л.

" старъ брой . . . 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:

На 4 стр. за цицер. редъ 20 ст.

" 1 стр. " " " 1 л.—

" другитѣ стр. " — 50 ст.

2) Въ два стълба:

На 4 стр. за цицер. редъ—50 ст.

" 1 " " " " 2 л.

За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правѭтъ важни отстѫпки.

АБОНАМЕНТЪТЪ ВЪ ПРѢДПЛАТА

Записваньето на новъ абонатъ става всѣкога отъ началото на мѣсеца

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всичкитѣ права на свободата сѫ основани на правдата; за туй първата длъжность на свободата е да защищава правдата“.

АДРЕССЪ:

За писма статии и рѫкописи:

До Редакцията.

За пари (въ бонове и записи)

До П. Бобчевский

РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА

се помѣщава въ домъ Бобчевский, № 335, срѣщу Централната градска градина.

Редакцията не отговаря за съдържанието на публикуванитѣ писма и съобщения, щомъ не сѫ отъ специалнитѣ ѝ дописници.

Неупотрѣбенитѣ рѫкописи се врѫщатъ, ако се платѭтъ пощенскитѣ разноски.

Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току слѣдъ получаваньето на слѣдующия брой. Инакъ, слѣдъ туй врѣме, плаща като за „старъ“ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издатель

П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е взела за правило да не испълнява никакви порѫчки, които не сѫ придружени съ стойностьта.

За обявленията се плаща слѣдъ първото публикуванье.

ХРИСТО Н. ВОЙНИКОВЪ и ХРИСТО П. ГАЙТАНДЖИЕВЪ извѣстяватъ, че на именнийтъ си день, 25-й Декемврий, не ще приематъ посѣщения. 1—422—1

ИЗМѢНЕНИЕТО НА КОНСТИТУЦИЯТА.

Прѣди да продължимъ статията си по този въпросъ, като прѣкъснѫта отъ 70-ия ни брой, ний се принуждаваме да се спремъ малко върху писаното ни вече, по поводъ на станѫлитѣ работи въ Народното Събрание прѣзъ прѣминѫлата седмица, когато, безъ да имахме възможность да ги знаемъ, писахме онѫзи прѣкъснѫта статия.

До като печатътъ се съвземе да критикува и се занимава съ прѣдложението за измѣненията на Конституцията, то свари да стане законъ! Ни единъ вѣстникъ не свари да даде мнѣнието си, освѣнъ *„Свобода“*. А когато ний, въ Варна, сме пишели своитѣ размишления още само по доводитѣ на *„Свобода“*, г-нъ министръ-прѣдсѣдательтъ държалъ рѣчь въ Народното Събрание по чл. 38 на второ четенье. И въ сѫщото засѣдание е станало третьото окончателно четенье на прѣдложението и провъзгласяваньето му за приетъ законъ.

И тъй, свършена работа е вече приеманьето на измѣненията въ обикновенното Народно Събрание и остава на българскитѣ поданници вече да избиратъ народни прѣдставители за Велико Народно Събрание, щомъ за това излѣзе надлѣжний Указъ.

Въ обикновенното Народно Събрание въ всичкитѣ разисквания (първо, второ и третье четенье) сѫ говорили: г-да Конкилевъ, Топузановъ, д-ръ Странски и Д. Тончевъ *противъ*, а г-да м-ръ Стамболовъ и Д. Петковъ—*за*.

При второто четенье, членъ по членъ, всичкитѣ разисквания сѫ се ограничили *само* върху чл. 38, т. е. за религията на династията, и—за нищо друго! Другитѣ измѣнения били „сухи“, както се изрази веднъждъ *„Б. Зора“*. Гласували сѫ *противъ* измѣненията г-да: д-ръ К. Стоиловъ, д-ръ Странски, Д. Тончевъ, Ст. Странски, Ник. Странски, Ст. Кьойбашиевъ, Евст. Лозановъ, Войвода Панайотъ Хитовъ, Радановъ, Д. Стояновъ, Божиновъ, Конкилевъ, Топузановъ, Ст. Х. Петровъ, Х. Стефановъ и Куцаровъ. Били противъ още г-да Ат. Х. Славчевъ, Джорджо Момчовъ и Г. Д. Начовичъ.

Въ защита на измѣнението на чл. 38 отъ Конституцията се явява рѣчьта на г-на министръ-прѣдсѣдателя и, твърдѣ естественно, тѫзи рѣчь не може да не интересува всѣкиго и насъ. Четохме, мислимъ, съ надлѣжно внимание публикуваната тѫзи рѣчь на г. м-ра прѣдсѣдателя и ний. Основата, върху която се крѣпи тѫзи рѣчь, е ясна: вѣрата не играе роль въ обичьта между владѣтеля и народа му, а ний трѣбва да се грижимъ да създадемъ династия, „защото съ това ще оздравимъ сѫществуваньето на българската държава“. „Щомъ Князътъ се ожени и добие наслѣдници,—казва г-нъ Стамболовъ,—ударитѣ на убийцитѣ, които всѣки день падатъ отъ кьошетата, ще прѣстанѫтъ, защото не ще иматъ интересъ вече да убиватъ Князя, когато знаѭтъ, че идѫтъ подиръ Него дѣцата му“.

Ний се чудимъ, какъ да поглѣднемъ на това политическо стрѣмление отъ държавния ни дѣецъ, г-на Стамболова. Защото, малко като си помисли човѣкъ, обзематъ го твърдѣ тѫжни мисли. Ще прѣмълчимъ и ще прѣглътнемъ за сега тия лоши мисли и най-искренно желаемъ да не се случѫтъ. Ще обърнемъ обаче вниманието на интересующия върху думитѣ на г-на Стамболова, че *щомъ* нашитѣ освободители се научили за кроежа на Князь Александра, първий ни утвърденъ князь, за годежъ, употрѣбявали сѫ всички срѣдства за сваляньето му, до като, най-сетнѣ, едни военни лица сѫ се измамили и детронирали князя. Какво минѫло! Нѣмаше нито измѣнения, нито ненормално политическо положение! . . . .

Но да оставимъ *врѣмето*, до като ще имаме наслѣдникъ на прѣстола, като се оставимъ на надѣждата, че не ще се намѣрѭтъ хора, да правѭтъ отвънъ жестоки удари на политическия ни битъ отново.

За да оздравимъ сѫществуваньето на българската държава, ний се заемаме да създадемъ династия, а за да създадемъ тѫзи династия, правимъ улеснения съ измѣнението на чл. 38. Това е най-положително вѣрната причина за исканото отъ правителството измѣнение. Но по стига ли се цѣльта—**оздравяваньето на сѫществуваньето ни?**

Не, мислимъ ний. Не е излишно, за туй, да повторимъ думитѣ си отъ бр. 70.

„Закрѣпяваньето на българския прѣстола, възвръщаньето ни въ нормал„ния политически животъ не може да „зависи само отъ чл. 38; не е този членъ „нито *нишката* къмъ сполучливото ни „бѫдѫще, защото съ неговото приспособяванье къмъ съврѣменното ни положе„ние *не се исчерпватъ още опасноститѣ, не* „*се прѣмахватъ причинитѣ на анормалното* „*ни положение. Да признаемъ, че неприя*„*телитѣ ни ще лѣгнѫтъ на участьта си,* „*значи, да бѫдемъ легкоумни.* Примѣри „има въ съсѣднитѣ държави, *гдѣто ди*„*настическитѣ положения не прѣчѫтъ ни* „*замислитѣ*“.

И наистина: колко царье, императори и кралье съ *вѣковни династии* сѫ паднѫли! Ако въ политическитѣ течения вѣрата нищо не е помагала, **династията още повече не е помагала**, *отъ дрѣвньо врѣме и до днесъ.* И самата българска стара история доказва туй, на пр., съ Асѣня I; а всемирната история е прѣпълнена съ примѣри до минѫлата година.

Въ единъ по-близъкъ брой, *„Свобода“* разяснява и съ други думи, че „измѣнението на чл. 38 има прѣдъ себе си само великата национална задача, да създаде една нова, *несъкрушима стѣна срѣщу русскитѣ атентати* върху българската политическа и национална независимость“. Позволѣте ни, да не вѣрваме правилностьта на този възглѣдъ, който става коренна причина за измѣнението. Утвърденъ ли е Князътъ ни, ожененъ ли е той—все едно за врага: ще прѣслѣдва поне *може* безразлично да му бѫде, и легкоумни ще бѫдемъ, ако вѣрваме, че Россия ще мълчи, пассува, като глѣда стрѣмлението ни да създадемъ противна ней династия. Нейното съгласие съ насъ ще бѫде едно чудо на свѣта, а тя е силна и ни разиграва отъ толкова години насамъ. Не трѣбваше това ново и чувствително прѣдизвикванье.

Да не продължаваме съ много размишления, а да формулираме мислитѣ си най-кратко.

Ний правимъ отстѫпления въ Конституцията си **безъ полза.** Защото съ тия отстѫпления, ако улеснимъ оженваньето на Князя си, ако създадемъ и династия даже, нищо друго, дѣйствително, не печелимъ. Закрѣпени ли ще бѫдѫтъ тогазъ българскийтъ Прѣстолъ и българската държава—*този въпросъ е съвършенно отдѣленъ и разрѣшението му бѣга далечъ отъ положението на династията.* Това е толкозъ годишната ни борба, която е сѐ еднаква и съ династия и безъ династия.

Напротивъ, ний правимъ отстѫпления въ Конституцията си **въ врѣда** на самитѣ насъ. Да обяснимъ туй най-наглѣдно отъ чисто *народна* глѣдна точка: Народътъ, всѣкой българинъ, не ще обича тъй наслѣдника *католикъ*, колкото би обичалъ наслѣдника *православенъ*. Отъ малъкъ още кога е наслѣдникътъ, ако е православенъ,—нашийтъ българинъ ще се радва и въсхищава при срѣщата си съ него, като съ една искренна любовь ще казва: *„българче князъ имаме“*, а по край това родителитѣ му ще се обичатъ повече и ще се въздигатъ до небеса. Това е таквозъ инстинктивно чувство, щото не се нуждае отъ никакво тълкуванье. Но, ако е наслѣдникътъ католикъ, още отъ малъкъ, ще стои нѣкакъ като чуждо, всѣкой ще глѣда, като на не наше чедо; съ други думи, не ще пада на сърдце и ще [illegible]уждъ за насъ. Идѣте и убѣждавайте ний, колкото щете! — Г-нъ Стамболовъ казва, че въ политиката трѣбва да се ра[illegible]ти съ умъ, а не съ сърдце. Да, но [illegible] такива работи, въ които играе роль [illegible]ственно и *народното чувство*, за[illegible]о е неизмѣняемо. *Народъ* политика [illegible] и не е знаялъ никога.

[illegible]уга *врѣда*, която вече се почнѫ [illegible]е съ *Македония*. Ний развързахме ве[illegible]ржцѣтѣ на нашитѣ противници, агитатори, измежду македонското българско население. Имаме намѣрение да пакостимъ тамъ и съ унижаваньето на Църквата и Главата ѝ, като съ всичко, което вършимъ срѣщу Екзарха, уврѣждаме на себе си, на българщината.

Ний не казваме, че не ни трѣбва династия, че не трѣбва да се жени Князътъ ни, а думата ни е, че съ измѣнения въ Конституцията нищо не се помага. За туй, и Князътъ ни може да се ожени, и Конституцията ни може да не се бута по тѫзи причина.

Разбира се, има врѣме вече до В. Нар. Събрание и за пълното разяснение на всички положения, които се явяватъ отъ измѣнението на чл. 38.

ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКАТА БАНКА.

Дадохме на читателитѣ прѣдложения отъ правителството законопроектъ за земледѣлческата Банка, и надѣваме се, че никой не е противъ този законопроектъ по принципъ. Цѣла година писахме и ние, че искаме уголѣмението на земледѣлческитѣ капитали, за да се избави земледѣлецътъ отъ лихвари скубачи, и този законопроектъ се явява тъкмо като отгласъ на думитѣ ни. Тъй щото ний го посрѣщнѫхме съ особенна радость. И, дѣйствително, такава Земледѣлческа Банка съ акции отъ 500 лева, но плащани на части отъ 50—100 лева, е доста легко и сѫщественно улеснение за земледѣлцитѣ ни. Отъ друга страна, и земледѣлческитѣ касси, които и споредъ доклада на правителството, като че сѫ безъ животъ, ще се уредѭтъ и капиталътъ имъ ще се обработва и уголѣмява по-другояче.

Само едно нѣщо забѣлѣжваме въ проекта, което може да прѣчи за прилаганьето му. Именно, лихвата на акциитѣ е само 5% и, ако и да има дивиденди, сѐ пакъ тѣ не могѫтъ да надминѫтъ още 3%, защото дивидендитѣ се дѣлѭтъ на 100 части, отъ които само 80 се даватъ на акционеритѣ. Като прѣсмѣтнемъ, че лихвата, която ще вземе Банката въ операциитѣ си, не ще надминава 9%, както е сега въ земледѣлческитѣ касси, всѣкой ще прѣдпочита да купува други акции, а не евтинитѣ на Банката. Това може да бѫде прѣчка една, която ще трѣбва да е имало прѣдъ видъ и правителството, но въ всѣки случай ний не мислимъ, че за туй законопроектътъ не е добръ и приложимъ, защото пъкъ капиталътъ на тѫзи Банка е единъ отъ най-сигурнитѣ.

Ще кажемъ една — двѣ думи само за нѣкои распоредителни членове на законопроекта, по управлението на Банката:

1) Прѣдвижда се „Врѣмененъ Съвѣтъ“ отъ 15 члена, 5 отъ които назначава правителството, а 10 — отъ общото събрание на акционеритѣ. Върху този изборъ на 10 души не се говори въ длъжноститѣ на общитѣ събрания отъ акционери. Би трѣбвало да се прѣдвиди;

2) Извършваньето или, изобщо, дѣйствията на Врѣменния Съвѣтъ не сѫ подложени на никакъвъ контролъ отъ никого, тъй щото рѣшенията му изглѣждатъ да сѫ безконтролни, като на Върховния Сѫдъ. Когато, отъ друга страна, въ самия законопроектъ се вижда институтъ, много по-високъ, именно Общото Събрание на акционеритѣ, рѣшенията на което даже не сѫ безконтролни, а зависѭтъ да се удобрѭтъ нѣкои (уголѣмение капитала, измѣнение *правилника* на Банката — чл. 52) отъ правителството. А рѣшенията на Врѣменния Съвѣтъ не сѫ маловажни, за да се оставѭтъ безъ всѣко провѣряванье и утвърждение; на пр., Врѣменнийтъ Съвѣтъ ще рѣшава: кѫдѣ да се отварятъ клонове или да се назначаватъ банкови корреспонденти (п. **а** отъ чл. 42); размѣра на лихвитѣ при даванье заемъ, шконтирования лихви на влогове, *заложни* записи (п. **б** отъ сѫщий чл.); кредити опрѣдѣля на дружества и прч. Тия рѣшения, споредъ насъ, трѣбва да подлѣжѫтъ на контрола на общото събрание, както подлѣжѫтъ и смѣткитѣ на Банката. Слѣдва, мислимъ това да се прѣдвиди въ длъжноститѣ на общото събрание, защото безъ това общото събрание не ще има право да се мѣси въ тия работи, когато пъкъ нѣма защо да му отнемаме това право. Прѣглѣжданьето имъ отъ общото събрание ще прѣдизвиква внимание въ Врѣменния Съвѣтъ, както и поправянье на несъобразности поне за бѫдѫщето;

3) Освѣнъ туй, изборътъ на акционери за врѣменния Съвѣтъ не е опрѣдѣленъ за *колко врѣме* бива: всѣка година ли ще се избира или повече врѣме ще служѫтъ. Истина, общото събрание има длъжностьта *всѣка година да утвърждава или избира нови изборни членове по управлението*; но думата *„по управлението“* не обема ясно и Врѣменния Съвѣтъ, защото има другъ *Управителенъ Съвѣтъ*, гдѣто тъй сѫщо има изборни;

4) „На общитѣ събрания се покапватъ всичкитѣ акционери, които иматъ повече отъ *петь* акции. Но въ ония общи събрания, които се свикватъ прѣди да сѫ се исплатили акциитѣ напълно, присѫтствуватъ онии акционери, които докажѫтъ, че притежаватъ *десетьврѣменни* расписки“ (чл. 44).

При този членъ ний се затъкваме на сложни бъркотии въ законопроекта: а) подписката на акции става на цѣлия новъ капиталъ (т. е. освѣнъ оня на земл. касси) 20 милиона лева, но се плащѫ само 50 лева зл. и се взема *врѣменна расписка* срѣщу акцията. Останѫлитѣ влогове по акцията се събиратъ по распорежданьето на *Управителния Съвѣтъ*; б) въ длъжностьта на Управителния Съвѣтъ това не е прѣдвидено; в) остава да приемемъ, че само общото Събрание *уголѣмява* капитала на Банката (чл. 52), ако признаемъ, че вносоветѣ по всѣка акция [illegible]500 лева съставляватъ термина „*уголѣ*[illegible]*е капитала*“. Така ли е туй? Ний [illegible]ъмнѣваме, защото мислимъ *уголѣмя*[illegible]*ето* капитала се разбира *за по-вече* [illegible] *20-тѣ милиона*. Но, както и да е, [illegible]рѣдъ насъ се явява фактътъ, че купуваньето на акцията не зависи отъ стопанина й, а отъ *врѣмето*, отъ нови распорежданиия върху туй отъ самата Банка (безразлично — отъ управлението, отъ Врѣменния Съвѣтъ, или отъ общото събрание), а въ такъвъ случай акционеръ съ 5 *акции* не е възможенъ още отъ първо врѣме и, слѣдователно, за първо врѣме такъвъ акционеръ не може да се яви въ общо събрание. Тогазъ смѣняваньето на такъвъ акционеръ съ другъ, който да има *десеть врѣменни расписки* лишава акционерътъ съ 5 акции отъ гласъ въ събранието, защото стопанинътъ на 5 акции ще може да има само 5 врѣменни расписки, а не 10. Излѣзва, че общото събрание ще се съставя отъ акционери съ 10 акции *до тогава, до когато се исплатжтъ акцитѣ напълно*. Има една смѣтка: като се *исплатжтъ* акциитѣ напълно, акционерътъ съ 5 акции ще има внесени 2500 лева и тогавъ ще има гласъ, а прѣди това ще се ползува съ гласъ въ събранието оня акционеръ, който е платилъ 500 лева (десеть врѣм. расписки), т. е. сѐ пакъ се глѣда да бжде членъ, който е далъ по-вече пари, та да го боли и чувствува кога дава гласъ при рѣшението на въпроси, като помни, че ще даде още 4500 лева въ бждаще. *Добрѣ*, но ставаме несправедливи къмъ стопанина на 5-тѣ недоплатени акции, *защото не е той кривъ, че не е доплатилъ*, та да се лишава врѣменно (може би, за много години) отъ гласъ, който му се прѣдоставя, *кога плати*! Да караме затуй хората, да си купуватъ не 5, а 10 врѣм. расписки—нѣма смисълъ, защото не ни е цѣльта да правимъ малъкъ акционеренъ кржгъ на Банката: ако бѣше тъй, не щѣше да се прѣдвижда вносътъ на акциитѣ да става на части и срокове.

Ний мислимъ за по-добрѣ да се остави 44 чл. съ 5 акции или врѣменни расписки. Освѣнъ туй, да се уреди по-ясно отъ кого ще става распорежданьето за събираньето на останжлата часть отъ стойностьта на акцитѣ;

5). Женитѣ и *малолѣтнитѣ* могжтъ да упълномощаватъ други акционери, за да ги прѣдставляватъ въ общото събрание. За малолѣтнитѣ не е казано, че трѣбва да става чрѣзъ *настойницитѣ* имъ и може да се яви въ общото събрание *незаконенъ* подписъ на малолѣтенъ; и

6). Въ щата на Банката не сж прѣдвидени *цензоритѣ*, които иматъ даже съвѣщателенъ гласъ въ Управителния Съвѣтъ,

Въобще, законопроектътъ, съ малки поправки, ще бжде доста полезенъ и насърдчителенъ по подобрението на нашето земледѣлие. Той глѣда бащински на имотитѣ и положението на земледѣлеца и даже го кара да бжде исправенъ, за да не пострада, като задължава държавнитѣ финансови власти да му искатъ срочното исплащанье на заема, разбира се, безъ да посѣга на имотитѣ му или да го стеснява съ опрѣдѣлени неумолими срокове, та да го праща на лихваря.

Стаята ни бѣше наредена, когато четохме, че проектътъ билъ вече приетъ отъ Народното Събрание.

УЧИЛИЩНИТѢ ИНСПЕКТОРИ.

Въ новия законъ за Народното Просвѣщение нищо не се споменува за назначаваньето на училищнитѣ инспектори, т. е. не се указва кои могжтъ да бждатъ кандидати за тжзи служба и какъвъ цензъ се изисква отъ тѣхъ. Това опущение е явно, че е станжло, защото има специаленъ законъ, въ който ясно и точно се опрѣдѣлятъ качествата и цензътъ, които се изискватъ за да бжде человѣкъ училищенъ инспекторъ, и, до колкото помнимъ, тѣзи качества и този цензъ бѣхж отъ естество да гарантиратъ назначението на хора образовани, способни на онжзи много важна за народното образование длъжность. И именно казанний законъ бѣше се издалъ нарочно за да отнеме инспекторитѣ отъ произволътъ на избираемостьта, защото до тогава тѣ бѣхж изборни, и като ги постави подъ прямо назначение отъ Министерството, да може инспекторското тѣло, освободено отъ всѣкакви мѣстни и партизански интриги и съображения, да се снабди съ сили, каквито сж нуждни за испълнение на тѣхната деликатна мисия. Обаче онзи прѣкрасенъ законъ, още въ самия себе си съдържаше единъ членъ, който по най-тържественъ начинъ унищожаваше всичкитѣ му полезни постановления за подобрение на инспекторитѣ; още този членъ гласеше, че догдѣто нѣма хора съ прѣдвидения цензъ, Министерството можало да назначава за инспектори и такива, които не отговарятъ на прѣдписанията на закона. Тогава, помнимъ, отъ много мѣста се чу да се говори, че щомъ законътъ самъ по себе си постановлява своето самоубийство и самоунищожение, то той не е законъ, и че слѣдователно съвсѣмъ безполезно е било отниманьето правото на гражданитѣ да си даватъ гласа за инспекторитѣ на народнитѣ училища, щомъ новий законъ оставялъ вратата на инспекциитѣ съвсѣмъ отворени на хора безъ образование, на хора назначавани може би само по съображения, които нѣматъ нищо общо съ народното образование, а най-вече като се вземе прѣдъ видъ, че съ онзи законъ инспекторитѣ ставатъ части чиновници, автомати и покорни служители на властьта и, слѣдователно, на всѣка една партия, която е на власть и която може, когато поиска, да ги обърне въ чудесни избирателни агенти и емисари.

Така щото, казано ясно и просто, при всичко че сжществува единъ законъ за инспекторитѣ, сега могжтъ да се назначаватъ за инспектори всички, които Министерството, безъ да глѣда на никакви образователни цензове, би благоразсждило да назначи по разни свои съображения. Има се примѣри, гдѣто инспектори се назначаватъ хора свършивши непълни классъ и учителствували, и то въ турско врѣме, 2—3 години, а послѣ били чиновници постоянно, отъ освобождението насамъ. Ако тѣзи сжщитѣ лица бихж подали прошение за народни учители по новия законъ, то щѣхж, и то ка[illegible]мо исключение и снисхождение, да [illegible]ъ назначени за третьостепенни у[illegible] съ 80 лева, когато, назначени като [illegible]те- пенни инспектори, щѣхж да [illegible] 350 лева! Гдѣ е тука логиката [illegible] е тука справедливостьта?

Ще ни кажжтъ, може би, [illegible] при създаваньето закона за инспекторитѣ имало се е прѣдъ видъ обстоятелството че не ще се намѣрятъ въ България хора съ изискуемото образование въ такова количество, щото да могжтъ да зематъ всичкитѣ инспекторски служби. Но ний ще попитаме: ако това дѣйствително е така, защо това сжщото съображение не се взело подъ внимание и при създаваньето на новия училищенъ законъ? Или авторитѣ на единия и другия сж мислили, че лесно ще се намѣрятъ въ България съ *хиляди* учители, притѣжаващи изискуемия образователенъ цензъ, а сж били убѣдени, отъ друга страна че не ще могжтъ намѣри даже *стотина* души съ подходяще за инспектори образование! Странно, наистина, ни се вижда това противорѣчие между онова съмнѣние и между тжзи слѣпа, безгранична самоувѣренность и самонадѣянность! Защо и въ закона за цензътъ на учителитѣ не се постави сжщия онзи членъ, който биде поставенъ въ законътъ за инспекторитѣ—ний не знаемъ, но това, което всѣкой може да прѣдположи, па даже и нагледно да види, е, че често пжти се случва, щото инспекторитѣ по образователенъ цензъ да стоятъ по-низко отъ учителитѣ, на които тѣ сж началници, както въ приведения вече случай. А какво влияние може да иматъ подобни несъобразителности върху моралътъ на самитѣ учители и върху самото учебно дѣло,—това оставаме сами вий да сждите. Това неравенство въ условията за назначение на инспектори и учители, въ което на страната на инспекто[illegible]тѣ се правжтъ голѣми улеснения, [illegible] не се изискватъ никакви цензове и [illegible] спителни условия, а на страната на у[illegible]теля се прѣхвърлятъ всички най-те[illegible] условия и се заставлява поне за [illegible] учительтъ да притѣжава по голѣмъ це[illegible] отъ инспектора си,—е една ненормално[illegible] помежду многото други, която ако [illegible] прѣкрати, не може освѣнъ да дава це[illegible] ни резултати и да увеличава до не[illegible] рятни размѣри чувствата за неспра[illegible] ливость и обида, които не е никакъ [illegible] лезно да се хранжтъ къмъ мѣста, [illegible] които би било естествено да се очаква съвсѣмъ противното.

Слѣдователно, ний намѣрваме, че въ интереса на учебното дѣло е да се отмахне тжзи несправедливость, или съ подвежданье подъ цензъ и самитѣ инспектори, или съ умешения поне *за сега* ценза и на народнитѣ учители.

СЕДМИЧНИ БѢЛѢЖКИ

Вжтрѣшни.

— Послѣдната знаменита сессия отъ VI Обикновенно Народно Събрание е закрита въ опрѣдѣления отъ Конституцията день.

— Въ „*Държавенъ Вѣстникъ*“, бр. 270, е публикуванъ (заедно и Указътъ за утвърждението отъ 16 й Ноемврий т. г.) *Уставъ на една „Българо-Белгийска Банка“*, която ще има главното си сѣдалище въ София, както и клонове и корреспонденти изъ Княжеството, и съ единъ дирекционенъ Комитетъ въ Брюкселъ или Анверсъ, Тжзи Банка се отварѣла, споредъ устава, отъ деня на утвърждение устава за 50 години и ще има капиталъ отъ 5 милиона зл. лева, въ 10,000 акции, по 500 лева зл. Всѣка акция ще добива лихва 5% год. и съразмѣренъ дѣлъ отъ печалбитѣ. Лихвата, която ще взема тжзи дружественна акционерна банка, не щѣла да бжде повече отъ 8% годишно. А опперациитѣ на Банката (чл. 12 отъ Устава) ще бждатъ:

„1) да шконтира полицитѣ и всичкитѣ други *търговски цѣнни книжя или задължения* съ опрѣдѣленъ срокъ; да купува и шконтира тия цѣнности; да доставя или приема всички мандати, теглителници и полици;

„2) да отваря текущи смѣтки на общественнитѣ учреждения, на търговцитѣ, на земледѣлцитѣ и на частнитѣ лица, и да върши всичкитѣ плащания, покривания и събирания, които се отнасятъ до тия операции;

„3) да прави заеми или аванси срѣщу публични цѣнни книжя, акции, облигации и други цѣнности, както и срѣщу стоки и поземленни имущества, които могжтъ да се заложжтъ и прѣхвърлятъ, или срещу ипотека;

„4) да приема на съхранение, срѣщу извѣстно право за пазянье, всѣкакви цѣнни книжя и стойности; но безъ отговорностьта за съхранението да се простира и въ случай на непрѣодолима сила;

„5) да издава задължения носящи или не носящи лихва, съ опрѣдѣленъ и неопрѣдѣленъ срокъ, споредъ желанието на тия, които желаятъ да турятъ по тоя начинъ своитѣ капитали въ дружеството;

„6) да издава свидѣтелства за всѣкакви подписки на публичния или други дългове;

„7) да прави всѣкакви еммиссии на публични цѣнни книжя, като такива отъ ренти, публични фондове, акции и облигации отъ всѣкакъвъ родъ;

„9) да покровителствува индустриални, търговски и земледѣлчески учреждения; да участвува като акционеръ при тѣхното основание или развитие й да гарантира тѣхнитѣ облигации посрѣдствомъ една коммиссиона;

„10) да прави всѣкакви банкови операции, или такива за заеми, за съхранение, за шконтиранье или за прѣдвидливость и да помага съ аванси на фондове всѣкакви полезни прѣдприятия посрѣдствомъ достатъчна гаранция“.

Банката има право да издава облигации на стойность, равна съ основния капиталъ и резервата.

— *Керванътъ*, или по-ясно, мислящийтъ себе си за неизвѣянъ, а много дълбокомждръ, г. Петковъ (защото той билъ поелъ, споредъ *календарчето*, редактираньето на в. „*Свобода*“), когато сж го лаяли много „по-голѣми псета отъ извѣяния Бобчевский“,—загубилъ, види се, една дъска отъ багажа си—скжпоцѣнния за България неговъ *мозъкъ*. Инакъ не може да бжде, защото не може да си обясни човѣкъ, защо сж били нуждни тия му псувни. Истина е, че ний нападнжхме голѣмитѣ статии въ “*Свобода*“ по измѣненията, като ги назовахме (тия статии) глупешка работа, но и прибавихме, че *ще се повърнемъ*; та единъ съ мозъка си човѣкъ би почакалъ поне единъ брой да види *защо* ги нападнжхме и само тогазъ да викне да запѣе своя „вай, кючюкъ ханжмъ“ изъ „*Свобода*“, като въ кръчма, а не току тъй глупаво да плюе на себе си или пъкъ да крои, по себе си отъ нѣкога, сцени съ иллюзии при гладенъ коремъ за насъ. Вѣрно е, г. Петковъ мисли, че *трѣбва* много отъ високо да глѣда на българскитѣ граждани и за туй нищо не му струва да ги назовава псета и луди; но вѣрно е тъй сжщо, че всѣко подобно нахалство неусѣтно запечатва и по единъ твърдѣ любопитенъ *слѣмазъ* на човѣщината на автора му.

Г-нъ Петковъ е привикнжлъ *вече* да глѣда на всичко отъ материалната му страна и сега се е загрижилъ за куфърчето на Бобчевский. Той помислилъ, че като се е поналапалъ вече съ кжщички и парици, всички други сж съ гладенъ коремъ! Зеръ, не напраздно се е казало: „*слѣпийтъ, като проглѣдне, далечъ вижда*“ . . . Горкийтъ!

Ний нѣмаме обичай да ровимъ източницитѣ на чуждото прѣпитание, защото знаемъ, че българинътъ нѣма *още* знатно потекло и ставалъ е и става всѣкакъвъ, за да спечели хлѣба си човѣшки, но това да правятъ онія, които скоро забравятъ, че до вчера сж махали опашка и сж се подлизвали прѣдъ всевъзможни стопани,—позволява се въ свѣта и, за туй, простено е и отъ насъ.

— За министръ на Правосждието е назначенъ г-нъ *И. Славковъ*, прѣдсѣдательтъ на Народ. Събрание.

Поздравляваме всички сждии, прокурори и други сждеб. чиновници съ този имъ новъ началникъ.

— Обнародванъ е въ „*ДържавенъВѣстникъ*“ и вече влѣзва въ сила „*Законъ за експлоатацията на карриеритѣ*“.

— Види се, спорътъ между Църквата и Държавата се изострева. Извѣстнийтъ за органъ на Св. Екзархия, в. „*Новини*“, печати редъ статии противъ измѣнението на чл. 38 отъ Конституцията и дава размѣненитѣ писма между Св Екзархия и правителството. Отъ тия писма се заключава особенно, че Св. Екзархия не отстжпва отъ намѣрението си да свика извънредна сессия на Св. Синодъ, за да се занимае съ този въпросъ, като поддържа, че измѣнението на чл. 38 досѣга *господствующата* вѣра, провъзгласена съ чл. 37 отъ Конституцията, и че по чл. 39 Държавата *се покорява на Светия Синодъ* по работитѣ на вѣрата, като нераздѣлна.

Но сега четемъ въ единъ Пловдивски вѣстникъ, че ако Екзархътъ не послушалъ правителството, което му отговаря, че измѣнението на чл. 38 е политическа работа,—правителството *имало намѣрение* да вземе такива крути мѣрки, щото Орта-кьой (сѣдалището на Св. Екзархия) щѣло да дойде тѣсно за Н. Блаженство Екзархъ. Именно: суммата 1,000,000 лева, които му се отпущали отъ държавата и половината на които отивали въ джеба му, щѣла да се прѣсуши; Светийтъ Синодъ щѣлъ да се растури, ако се свиква, и всѣкой неговъ членъ щѣлъ да бжде испратенъ съ *подобающето приличие* на мѣстото си; Екзархийский Уставъ щѣлъ да се измѣни; Екзархътъ щѣлъ да се снеме отъ длъжность, а, най-послѣ, ако и слѣдъ туй се явѣли „непослушници“, кои да сж, щѣли били да се респектиратъ прѣдъ държавата и господаря й.

Ний съвѣтваме *този събратъ*, да поиска друго нѣщо, щомъ той не си е наумилъ до сега: въ сессията можеше да се внесе на 13-й или 14-й Декемврий, но като не станж туй, да се свика извънредна сессия на обикнов. нар. събрание и да се узакони единъ допълнителенъ членъ къмъ Наказателния Законъ, именно: „*Който говори, или пише, гдѣ да е, противъ измѣнения на Конституция, наказва се съ затворъ въ окови* отъ *10 до 50 години*“.

Тогазъ, вмѣсто толкозъ главоболия, ще бжде всичко спокойно, драгий събрате, и ще се запази даже Екзархията отъ „нежелателни оскърбления“. . . . . .

— И „*Свобода*“ дава нѣкои чудни антрефилета за Негово Блаженство Екзарха. Тия антрефилета сж неоправдани *прѣстжпления* и сж безусловно наказуеми отъ чл. 26 на Закона за печата. Даже и прѣпечатваньето имъ е прѣстжпно.

Ако сме оставили всѣкакъвъ законъ за печата на страна, — добрѣ е да бжде всеизвѣстно: ще ржкоплѣщимъ, по принципъ, [illegible] претендираме, отъ името на сжществующата *законность* по печата, за да се запази законътъ, както се пази и тежи надъ всѣкиго.

Ний не завиждаме, съ тжзи си бѣлѣжка, че нѣкой вѣстникъ билъ свободенъ да псува — не, не ще конкурираме; но не можемъ да кажемъ, че е нуждно и полезно, да се *безчести* Екзархъ, Глава на Църквата. Най-сетнѣ, политиката нѣма нищо общо съ улични оскърбления прѣдъ цѣлъ читающъ свѣтъ. Казваме за *оскърбления*, а не само за горчиви фрази, които не всѣкога съдържатъ елементитѣ на прѣстжпностьта.

— На нашата *статия* въ 70 й брой върху измѣнението на Конституцията отговори „*Свобода*“, че сме нѣмали дертъ, ами сме показвали „ахмаклжкъ“.

Ний протестираме, защото не приемаме, че Бобчевский е *безъ дертъ*. Какъ тъй? Забрави ли се, че Б-й има дертъ, именно, не го държели на приставската служба? На-ли има «иллюзии съ гладенъ коремъ“, на-ли иска да секвестирва „мобилитѣ“ отъ редакц. на „*Свобода*“?— Не приемаме, не приемаме, да нѣма Б-й дертъ; той се старае да свали този кабинетъ, че ще става . . . приставъ. И ще видите вие тогава!

За „ахмаклжкътъ“ нѣмаме възможность да благодаримъ, защото не знаемъ за какво е: да ли за казаното ни, че съ **26** души ще могжтъ да се рѣшаватъ най-бурни въпроси въ Народното Събрание, или защото дигаме жлъчката на лакеитѣ, или защото казахме, че изборитѣ на Вел. Народ. Събрание ще трѣбва да станжтъ непрѣмѣнно строги, или . . . . кой знае защо?

Намъ ни се струва сѐ-пакъ, че всичката работа е въ туй: безподобнийтъ г-нъ Петковъ не пише вече въ „*Свирки*“: „ехъ, обстоятелства, че пакъ обстоятелства!“ И не пише не за друго, ами защото тия „обстоятелства“ се поправихж и се оправятъ . . .

Но да оставимъ това сега, до като попрочетемъ нѣкоя и друга „*Свирка*“ и послѣ, обѣщаваме се, ще говоримъ повечко. Ще се поучимъ, лошо ли е? Защото съ нашия „ахмаклжкъ“ не можемъ да разберемъ, какъ тъй станжло въ България, та не може да има ни единъ честенъ и уменъ човѣкъ противенъ на нѣкоя правителствена работа, а *само* русски орждия, дертлии и ахмаци могжтъ да бждатъ, особенно противъ измѣненията на Конституцията. Така принципиално рѣче „*Свобода*“ по поводъ на Шуменск. митингъ и остава ни да приемемъ, че и *всички*, които говорихж и гласувахж *противъ*, сѐ сж или русски орждия, или дертлии, или ахмаци! Чудна работа! Ще се понаучимъ ний за туй нѣщо отъ „*Свирката*“ на г. Петкова. Той не ще ни се нито сърди за туй: «*свѣтъ широкъ — хора всѣкакви*» . . .

Мѣстни.

— Варненската и Прѣславската Митрополия съобщава въ обявление, че Богослужението въ прѣдстоящитѣ праздници ще става въ слѣднитѣ часове:

1. На 25-ий Декемврий ще се почне на 6 часа и ще се свърши въ 9 часа сутреньта;

2. На 26—27 Декемврий ще се почне на 7 ½ часа сутреньта и ще се свърши въ 10 часа.

3 На 1-ий Януарий 1893 година, ще се почне на 6 ½ часа и ще се свърши въ 10 часа сутреньта:

4. На 5-ий Януарий с. г. ще се почне на 6 часа послѣ полунощь, и ще се свърши въ 8 ½ часа сутреньта;

5. На 6 ий Януарий (Богоявление) ще се дрънка на 4 часътъ, а ще се почне на 4 ½ и ще се свърши въ 8 ½ часътъ, слѣдъ което процессията ще се отправи на Морето, и въ 9 часа ще се извърши водосвѣтъ;

6. На 7-ий сѫщий мѣсецъ ще се почне и свърши по обикновенно му.

— Г. г. народнитѣ прѣдставители отъ тукашния окрѫгъ се върнѫхѫ отъ Столицата.

— Поздравляваме съгражданитѣ си съ приемането отъ Народното Събрание, да се състави Българско търговско Параходно Дружество.

— Прѣзъ коладнитѣ праздници въ всичкитѣ градове на нашия окрѫгъ ще има театра, включително и въ Каварна.

— Минѫлата недѣля нашийтъ градъ остана безъ поща и по сухо и по море. Причината е, че снѣгътъ спрѣлъ трена, а вълнитѣ — парахода. Едва отъ Вторникъ имахме редовни пощи.

— По причина на Коледнитѣ праздници, идущий брой ще излѣзе по-напрѣдъ — въ *Четвъртъкъ.*

* * *

Пишѫтъ ни отъ:

Руссе. — *По търговията.* — Всѣка година прѣзъ есеньта сме свидѣтели колко наши търговци отъ край Дунавскитѣ градове, та и отъ нѣкои вѫтрѣшни, отиватъ въ *Галацъ* да си набавѭтъ колониялни стоки: оризъ, каф., масло, маслини, грозде (стафиди), смокини, лешници, русска риба и други такива стоки, които могѫтъ да ги набавѭтъ и въ гр. Варна. Причината, гдѣто търговскитѣ по край Дунава прѣдпочитатъ *Галацъ* е, че олъ тамъ имъ надатъ стокитѣ *по ефтини*, при всичко, че тѣ правѭтъ и други излишни разноски за паспорти, визиранье и др., освѣнъ за прѣвоза, каквито нѣма да иматъ ако пазаруватъ въ Руссе или въ Варна.

Смѣтка е направена, че по желѣзницата отъ Варна до Руссе една и сѫща стока се облага почти съ *двойно навло*, отъ колкото отъ Галацъ до въ Руссе. Освѣнъ това, като се има прѣдъ видъ, че стоварваньето на стокитѣ въ Варна не е толкова улеснено, както въ Галацъ, и за натоварваньето ставатъ повече разноски, които увеличаватъ цѣната на стоката съ нѣкой процентъ, става явно, че за край Дунавскитѣ търговци е прѣдпочтително *Галацъ.*

За да може да се отвлече тѫзи търговия въ Варна или Руссе, трѣбвало би правителството да намали таксата на прѣвоза на желѣзницата до толкова, щото да струва стоката прѣвозена отъ *Варна* въ *Руссе* толкова, колкото би сторила и отъ *Галацъ* до *Руссе.*

Стокитѣ, които сѫ по горѣ изброени, по желѣзницата отъ Варна отиватъ само до Каспичанъ за Шуменъ, а за по нататъкъ не отърватъ; ако това уравновѣсванье на разноскитѣ по прѣвоза се направи, тогава тѣ ще отиватъ по цѣлата линия и гр. Руссе ще стане Галацъ за българскитѣ краи Дунавски градове. Голѣми отстѫпки и разноски сѫ направени и се правѭтъ за повдиганьето на индустрията и търговията, а тѫзи не ще да принесе загуба, защото желѣзницата и безъ тия стоки си има сѫщитѣ разноски, сѫщитѣ служащи и пр., та и тогазъ, коа се направи отстѫпка, ще има едно исхабяванье, може би, само на повече вѫглища,

Свищовъ. Едва ли знаете, че отъ Финансовото Министерство излѣзе едно окрѫжно въ Септемврий тѫзи година, съ което се запрѣщава на митарственнитѣ чиновници: да не купуватъ *на кредитъ* отъ търговци, нито да *заематъ пари* отъ тѣхъ, защото нѣкои търговци се оплакали, че не смѣяли да отказватъ да кредитиратъ, а и не имъ плащали корректно. Ако уловялъ нѣкой чиновникъ, щѣлъ да бѫде отчисленъ!

Интересно окрѫжно, наистина. Ако сега нѣкой търговецъ, като не му е угоденъ извѣстенъ митарственъ чиновникъ, се оплаче, че му е заелъ и не се отплаща, този чиновникъ, безъ да има даже да дава, ще трѣбва да се отчисли, защото какъ ще се »улови«, ако пъкъ чиновникътъ лъже, че не длъжи? — За такива работи има сѫдъ, а не отчисление. Или, ако това окрѫжно е толкозъ хубаво, трѣбва да стане общо за всички чиновници, защото всички чиновници иматъ съприкосновение съ разни търговци и граждани.

Смѣшни работи!

* * *

Външни.

— Отъ Виена съобщаватъ по вѣстницитѣ: „Увѣряватъ, че прѣдъ видъ на новитѣ заявления на Италия, Англия и Австрия противъ измѣнението на 38 членъ отъ Конституцията на България, съ което измѣнение Князътъ и неговий наслѣдникъ могѫтъ да не бѫдѫтъ православни, и прѣдъ видъ голѣмото незадоволство на народа и на духовенството за онѣзи измѣнения, Князътъ щѣлъ билъ да се откаже отъ онѣзи измѣнения. Особенно българското духовенство било много недоволно отъ правителството за свободата оставена на наслѣдника да бѫде отъ католическа религия. Екзархътъ пише въ своя органъ „Новини“, който има голѣмо влияние между православнитѣ българи, много остри нѣща противъ правителството и му прѣдставлява, че докача чувствата на народа и създава конфликтъ съ българската черква. Въ Софийскитѣ политически крѫгове поведението на духовенството правѣло голѣмо впечатление. Г. Стамболовъ билъ повикалъ Екзарха въ София лично да поговори съ него“.

(Б. Р.—Ний прѣдаваме тѫзи новина съ всички резерви, и сами ѭ невѣрваме),

— Въ Лондонъ подъ прѣдсѣдателството на Кониберъ се съставилъ комитетъ за организиранье Всемирно изложение въ Лондонъ въ 1895 година.

— „Kölnische Zeitung“ отъ 10/Xr. получва официозно отъ Цариградъ слѣдующето

„Опровергайте новината, че въ послѣдната аудиенция въ петъкъ между българския агентинъ и Султана сѫ били дискутирани случайнитѣ измѣнения на българската Конституция. Напротивъ, нищо върху това не било се говорило.

„Султанътъ, като говорилъ любезно съ г. Димитрова, казалъ му, че се радва че българскитѣ работи отиватъ спокойно и редовно.

„Ако управителитѣ на Княжеството ще продължаватъ съ сѫщата прѣдпазливость, могѫтъ да расчитватъ, казалъ Падишахътъ, на моята подрѫжка. *Азъ желаѭ само миръть и тишината*“.

„Като залогъ на приятелството си Абдулъ Хамидъ ималъ намѣрение да прѣдложи на българския агентъ два великолѣпни арабски коня, избрани отъ него самия.

— Съобщаватъ отъ Петербургъ:

Въ Киевъ е умрѣлъ капитанъ Бокдевскиѝ, който билъ членъ въ сѫдътъ, който осѫди нихилиститѣ. Види се, нихилиститѣ турили отровни миризми въ възглавницата на лѣглото му. Полицията арестувала въ, Харьковъ, Киевъ и въ други градове четиридесеть студенти и офицери, които правѣхѫ часть отъ едно тайно общество, назначено да испълнява нихилистическитѣ отмъщения. На него се отдаватъ скорошнитѣ убийства и това въ Киевъ.

— Четемъ въ „Gazette de Lausanne“, № 304 отъ 11/23 Декемврий:

„Прѣдприятието, отъ г. Стамболова противъ Конституцията, причинява голѣмо вълнение у всички просвѣтени и свободни въ дѣлата си патриоти. Ний не желаемъ друго доказателство освѣнъ слѣдующето съобщение отъ 9/21 Декем.:

„Българскитѣ студенти въ Лозанна се събрахѫ вчера вечерь, на число тридесеть, за да размислѭтъ върху проекта на правителството за измѣнение на Конституцията. Тѣ видѣхѫ, прѣдлаганитѣ измѣнения: намалението на роднитѣ прѣдставители, увеличението врѣ на тѣхния мандатъ, установлението на граж ски ордени и пр. и пр. ох всички надж отъ реакционенъ духъ, че тѣ стесняватъ вата и свободата на българскитѣ граждани ставляющи свобода на благоусмотрѣнието правителството, и покушающи се по най-л. начинъ противъ принципитѣ, вписани въ наш. та Конституция отъ Великото Учредително Търновско Събрание.

„Тѣ прочее рѣшихѫ да протестиратъ противъ този проектъ. Тѣ аппелиратъ къмъ прѣдставителитѣ на народа, щото тѣ да усигорѭтъ запазванието на пълното и цѣло приложение на сегашната Конституция, завоевана съ цѣната на кръвьта на хиляди български граждани. Тѣ аппелиратъ къмъ народътъ, на когото неправедно се стараѭтъ да стеснѭтъ свещеннитѣ права. Тѣ аппелиратъ къмъ българскитѣ студенти, които патриотизмътъ задлъжава да земѫтъ участие въ този капиталенъ въпросъ. Тѣ аппелиратъ къмъ независимитѣ и честни български вѣстници, върху които лѣжи длъжностьта въ сегашния часъ да извадѭтъ на явѣ истината, и неуморно да се борѭтъ за да въспрѣпятствуватъ на тѫзи народна катастрофа: измѣнението на Конституцията въ реакционенъ духъ“.

„Подобни събрания, казва онзи вѣстникъ, били държани отъ българскитѣ студенти при университетитѣ въ Парижъ, Женева, Бернъ и Фрибургъ, които единодушно били вотирали подобни адресси.“

(Б. Р. — Ползата, която ще принесѫтъ г-да студентитѣ, е микроскопическа. Добрѣ щѣше да бѫде, да си глѣдатъ *учебницитѣ*)

— „L'Evenement“ казва че партията на роялиститѣ, посрѣдствомъ дука де ла Тремуй, била купила много важни документи върху Панама, и че двата милиона за купуванието имъ биле дадени отъ баронъ Хирша.

— Швейцарския департаментъ на вънкашнитѣ работи съобщава на прессата слѣдующата официална декларация:

„Спорѣдъ новинитѣ на вѣстницитѣ, Князъ Бисмаркъ билъ се изразилъ между другото, въ едно свижданье съ французския журналистъ де Ху, по слѣдующия начинъ върху прѣговоритѣ за Френско-Германския миръ въ 1871:

„Направи се да се намѣси прѣдсѣдательтъ на Швейцарската Конфедерация, по напрѣдъ за да иска градътъ Мюлхузъ, върху който конфедерацията претендираше, че има исторически права, а послѣ да иска присъединението на Алзасъ и Лотарингия къмъ Швейцария. По този начинъ, една широка неутрална зона би била поставена между Франция и Германия. Азъ не можихъ да подпишѫ това прѣдложение“.

„Отъ изслѣдванията направени въ архивитѣ и въ много точнитѣ въспоминания на г. Федералния съвѣтникъ Шенкъ, който, въ 1871 г. бѣше прѣдсѣдателв на конфедерацията, излиза че тѣзи увѣрения отдавани на Бисмарка не почиватъ на никакво основание“.

На български казано, Бисмаркъ лѫже въ този случай.

БЪЛГАРИТѢ-КАТОЛИЦИ ВЪ СВИЩОВСКО И ДОМИНИТѢ ИМЪ.

Не ще е безинтересно за българския читатель да знае какво става въ земята му, въ разнитѣ ѫгли и затънтени мѣста. Ний нагласихме материалъ отъ много писма и расказвания, отъ разни лица, за едно българо-католическо население въ нѣкои села на Свищовския Окрѫгъ, като хранимъ надѣжда, че ще помогнемъ на хиляди хора и ще съберемъ ума на други върху живота на тия хора.

Въ Свищовския окрѫгъ, отъ незапомнени врѣмена (историческото происхождение ще изоставимъ сега) има нѣколко села съ българо-католици. Тѣзи села сѫ: Бѣлени, Лѫжени, Трънчовица, Орѣшъ и Драгомирово. Наскоро е заселено и ново едно село Асѣново (отъ Бачкскитѣ българи). Ще се занимаваме съ живота въ първитѣ села: Бѣлени, Лѫжени, Трънчовица и Орѣшъ.

Църквата въ тѣзи села се управлява и държи отъ едни Италиянски свещенници, домин. (*иезуити* ги назоваватъ нѣкои наши писма). Тѣ занимаватъ енории и, като не изучаватъ правилно и пълно българския езикъ, вече се успѣли, при своитѣ проповѣди и разни други обращения къмъ населението, да изопачѫтъ и искривѭтъ мѣстното българско нарѣчие твърдѣ много.

Много печаленъ е животътъ на населението отъ тия села. За да може да си обясни читательтъ тѫзи печаль, достатъчно ще му бѫде да си припомни иезуитщината, както тя се описва отъ историци и други знаменити безпристрастни писатели. На първо мѣсто въ тия села вий ще съглѣдате непрѣмѣнно, че нѣщо, като *народно чувство*, въ туй население не останѫло; то е убито грижливо. И то е, разбира се, едно отъ главнитѣ срѣдства, за да може желающий да се ползува свободно и отъ имота му, и отъ живота му . . .

Българитѣ-католици не трѣбвало да ходѭтъ по съсѣднитѣ православни български села. Това се запрѣщава и даже наказва отъ доминитѣ. Не бивало, защото тамъ по тия села тѣ глѣдали на свадби, на веселби и въобще на приятни развлечения, които дѣйствуватъ съ оживление на человѣческия духъ! Свадби по католишкитѣ села не бивало да ставатъ съ веселби, пѣсни, хора, свирни и прч. — не, всичко мълчеливо, тихо, набожно!... Не бива нито китки да носѭтъ младитѣ или да пѣѭтъ народни пѣсни!

Разбирате ли, какво точно се постига съ този родъ *набожность*?

Но — чакайте! Съглѣда ли се, че почва да се подига нѣкое хубаво момиче, става що става, момата се провъзгласява за *калугерица.* Тя не може да се жени, трѣбва да стои въ бащината си кѫща, и ергенитѣ нѣматъ права надъ калугерицитѣ. Какво става, между туй, съ калугерицитѣ и доминитѣ—това всѣкой неможе да знае. А имайте прѣдъ видъ, че православнитѣ българи *не даватъ* дъщеритѣ си на толкозъ набожнитѣ си братя; и сега вий ще виждате въ католическитѣ села ергени по на 60—80 годишна възрасть! Въ нашитѣ, въ българскитѣ села, всрѣдъ българскитѣ обичаи и нрави! — Послѣдствията, отъ неидваньето на чужди моми между тия братия; католици, сѫ, че много семейства сѫ се изгубили, затрили сѫ се вече! Мѫжетѣ нѣма отъ гдѣ да вzематъ моми, а момитѣ — калугерици. А доминитѣ сѫ ергени; тъй щото вий глѣдайте въ Б. лата се ергени и моми! . . .

Прѣувеличаваме, ще кажете. — Заповѣдайте:

До Господина Министра на Вънншнитѣ Работи и Исповѣданията.

Прошение отъ 20 души
млади момци, изъ село *Орѣшъ*,
Свищовска околия,

Господине Министре,

Вѣрваме, че и на васъ е извѣстно, че въ Свищовский Окрѫгъ сѫществуватъ отъ незапамтени врѣмена нѣколко Български католически села, въ тѣзи села влиза и нашето село Орѣшъ, които села, кой знае какъ, за наказание ли, за злощастие само на насъ, българитѣ католици ли, или най-сетнѣ за съвършенното ни упропастяване, се управляватъ по най-тирански начинъ отъ свѣщенници, които ни се натрапватъ отъ Духовното ни Началство, само да ни мѫчѫтъ. истезаватъ, грабѭтъ и се подиграватъ съ честьта, имота и живота ни, макаръ и да живѣемъ и се намираме въ любимото ни отечество—България.

Една отъ злинитѣ, които ни се правѭтъ, е и тая, че тия наши Италиянци свѣщенници своеволно и въпрѣки всѣкаква вѣра и закънъ си позволяватъ да създаватъ въ нашитѣ села единъ видъ калугерици, на които до животъ забраняватъ да се женѭтъ; та вслѣдствие на това въ нашитѣ села мѫчно можемъ да намираме жени, за които да се женимъ. Много наши семѣйства се затрихѫ, по единственната само причина, защото тѣхнитѣ синове не можахѫ да се женѭтъ и останѫхѫ до смърть безъ жени, слѣдователно, и безъ наслѣдници. Ако и сега това се провѣри, то въ тия наши села ще се намѣрѭтъ ергени по на 60 и 80 години.

По-горѣ споменѫхме, че единственното ни зло сѫ *Италиянскитѣ ни свѣщенници, и това* съ клѣтва ще потвърдимъ, защото се знае, че сетеритѣ ни се правѭтъ калугерици, но не за *Бога и религията ни. Почти* всѣка година сме въставали противъ произволнитѣ работи на Италианскитѣ ни свѣщенници, само и само да можемъ да се оженимъ и не затриемъ семейството си, но всичко е било на праздно, защото Духовното на Началство е защищавало тия ни свѣщенници, а пъкъ правителството ни, вижда се, притрупано съ много работа не му е останѫло врѣме да уреди и тѣзи въпроси, та да можемъ и ний по-охолно, както еднокръвнитѣ ни братия българи отъ православно вѣроисповѣдание, да се радваме на по-човѣшки духовни правдини, та да бѫдемъ сайбии на имота си, на честьта си и най сетнѣ и на женитѣ си.

Като мислимъ, че доста на пространно Ви изложихме, Господине Министре, нашитѣ болки, нашето желание, па и защо и да Ви ги описваме, когато вѣрваме, че Вамъ сѫ извѣстни отъ много години, се обращаме къмъ Васъ, Господине Министре, съ молба да благоволите и ни защитите, та да можемъ да се сдобиемъ и ний, както прадѣдитѣ ни, съ жени-другарки до животъ; въ противенъ случай, още отъ сега Ви явяваме, Господине Министре, че ако не ни се удовлетвори прозбата, на пролѣтъ ще си испродемъ имотитѣ и ще се изселимъ въ Рома село близо около Букурещъ, гдѣто има наши Българи-Католици. Мо
ни укаже, би, почитаемого ни правителство да вземаме отъ се оженимъ за жени, които да ри, но ний не вославнитѣ си братия бълга ва не ни се даваляваме да явимъ, че таки причина на враждатъ тѣзи ни братия, по едно-кръвни братия която сѫществува между вославни, посѣяна отъ ни, католици и пра свѣщенници. наши италиянци

Село Орѣшъ, 27 Ноемврий

Съ високо почитание покорнитѣ

Вакиновъ, Петръ Блажевъ, Иванъ МариИванъ нийвъ, Иозу Ангеловъ, Андрей Петровъ, Стѣжливичовъ, Глигоръ Юзовъ, Ченко Маневъ, Рафаа Матеивъ, Ченко Иванъ Мариевъ, Лоринъ Петровъ, Никола Рафаиловъ, Бединъ Марковъ, Гостинъ Андрѣевъ, Иванъ Гергивъ, Кармо Чипиряновъ, Стефанъ Луковъ, Чипирянъ, Юзовъ, Иванъ Пенивъ.

За неграмотностьта подписвамъ: *Иванъ Ваинковъ.*

Общинското Управление на с. Орѣшъ удостовѣрява, че съдържанието на това прошение се одобри отъ двадесеть мина, които опълномощихѫ Ивана Вакиновъ да ги подпишо за неграмотностьта имъ.

Кметъ: (Подписъ)
28 Ноемврий 1892 година.
Орѣшъ.

Ето какъ и отъ какво се оплакватъ хора, които сѫ се рѣшили даже да се прѣселѭтъ! Но ний продължаваме.

ПИСМА.

Г-не Ст. Петковъ въ П.—Получихме писмото Ви, но не Ви познаваме и, главното, съмнѣваме се; защото не се наемаме да отговаряме за написаното Ви, а на-да-ли ще Ви намѣримъ. И ний знаемъ да пишемъ тъй, но . . . само веднѫжъ ще бѫде . . . Какво да сторимъ? Не е добрѣ, но инакъ още по-злѣ. Прощавайте!

До Читалище „Постоянство“—Ломъ. Мислѣхме, разбрахте защо не *пращаме*, а Вий пакъ ни искате „прѣдварителна расписка“. Е, нѣмаме такива расписки, а имаме *квитанции* редовни, пъкъ тѣ не се пращатъ прѣдварително. За туй вѣстникътъ не ще Ви се праща.

ОРѢХОВСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2481

12 Декемврий 1892 год. гр. Орѣхово.

Орѣховското Градско Общ. Управление се нуждае отъ единъ *Градски фелдшеръ*, който да испълнява длъжностьта на Санитаренъ Агентъ и Мъртвопровѣритель съ годишна заплата 2000 лева и отъ една *Градска Акушерка* съ 1200 лева годишна заплата.—

Лицата, които желаѭтъ да заематъ тѫзи длъжность, умоляватъ се да испратятъ своитѣ документи съ заявление не по късно отъ 25-ий Декемврий т. г.

за Кметъ: **Иорд. Ионовъ**

за Секретарь: **Л. Д. Пековъ**

3—423—1

Търговски цѣнораспись

(Справки чрѣзъ Администрацията).

	л.	ст.
Кафе, I качество, килограммъ	2	40
„ II „ „	2	25
„ III „ „	2	10
Захаръ торба, I качество, килограмма	—	52
„ „ II „ „	—	50
„ касса I „ „	—	60
Свѣщи Белгийски „	1	15
Пиперъ черъ „	1	—
Канела „	1	10
Карамфилъ „	1	40
Орисъ Английски, чувалъ	29	—
„ Ризонъ „	50	—
„ Женевски „	46	—
„ Японски „	39	—
Чай редовенъ касса	18	50
Кòла Белгийска	13	80
Гасъ касса	5	—
Жамове касса	15	—
Стомана „	26	50
Калай килограммъ	2	90
Нишадъръ „	1	—
Телени гвоздей варелъ	9	50
Шведско желѣзо килограммъ	—	29
Желѣзо Мъхл. нал. вр.	6	70
„ Шина килограммъ	—	19
Бѣла тенекия касса	22	—
Масло Мит. 1 качество килограммъ	1	—
„ Критско „	0	95
Сапунъ Критски I кач. „	—	75
„ „ II „ „	—	55
Гроздье „	—	25
Маслини „	—	60
Циментъ Английски варелъ	10	—
Кюселе Тулонъ I качество килограмма	4	—
„ „ Микетъ „	3	60
„ Сантаринъ I „	4	30
„ тънко табанъ астаръ „	2	35
Кюселе Жен. II качество „	3	50
„ III „ „	3	20
„ Турино II „ „	3	40
Видело Кохкъ I качество 16 K° „	9	65
„ „ II „ 16 K° „	8	80
Вид. Корне Марк. С Н. А к. 12 14 16 18		
килото л. зл. 10·60, 10·35, 10·10, 9.85 ст		
„ „ Марк. В „ „ 9.85, 9·60, 9·35 —		
Лустринъ С Н А I к. 2 а 3 а 4 а 5 а		
дузината 114 128 140 150 л. зл		
„ „ Ефларе „ 103 114 125 136 „ „		
„ „ Медие „ 90 100 105 114 „ „		
Вакета Франц. Екстра к 16 18 к.		
килото л. зл. 7.60 7.30		

	л.	ст.
„ цепенъ (Шпалтъ) килото л. зл. 2.60—2·80		
Телятинъ сантрачъ „ „ „ 4.60		
дюсъ „ „ „ 6.40		
Маракинъ Франц. Марс. I к. к-о 10, 11, 12, 13		
дузината л. зл. 107, 117, 122, 137		
„ „ Микстъ „ „ 87, 92, 97, 107	12	—
Прежда кавракъ No. 18/24 I цѣна	11	60
„ „ „ 18 „ „	11	—
„ „ „ —/— „ „	—	—
„ „ „ 22/24 „ „	12	—
„ „ „ 24 „ „	12	20
„ „ „ 18/24 II „	11	30
„ „ „ 18 „ „	10	60
„ „ „ 18/20 „ „	11	—
„ „ „ 22/24 „ „	11	50
„ „ „ 24 „ „	11	65
„ „ „ 8/12 I „	9	80
„ „ „ 8/14 „ „	10	—
„ „ „ 10/14 „ „	10	—
„ „ „ 12/14 „ „	10	—
„ „ „ 14 „ „	10	20
„ „ „ 8/12 II „	9	—
„ „ „ 8/14 „ „	9	10
„ „ „ 10/14 „ „	9	10
„ „ „ 12/14 „ „	9	30
„ „ „ 14 „ „	9	50
„ „ „ 4/12 III „	8	50
„ „ „ 8/14 „ „	8	50
„ „ „ 12/14 „ „	8	60
„ „ „ 14 „ „	8	80
„ Сул. небел. „ 4/8 I „	8	60
„ „ „ „ II и III 7·50	8	—
„ беленъ „ 4/14 I „	10	50
„ „ „ „ II „	10	—
„ Кастъръ кав „ 6/14 I „	13	—
„ „ „ 18/24 „ „	14	—
„ „ „ 24 „ „	17	60
„ „ „ 28/36 „ „	18	—
„ „ „ 32/36 „ „	18	60
„ Суланъ синъ „ 4/14 I „	13	50
„ „ кафе „ „ „ „	13	—
„ „ аленъ „ „ „ „	12	50
„ „ зил. и ж. „ „ „ „	15	20
„ „ кав. синя „ „ „ „	14	80
„ „ Боялия разна „ „ „	13	—
Тиря 3 к. 9 либри No. 18/24 I	[illegible]	—
„ „ „ „ „ II „	11	50
„ „ 7 „ „ „ I „	10	—
„ „ „ „ „ „ II „	1	—
Американъ отъ 6 до 12 либри I „	1	—
„ „ „ „ „ „ II „	—	90

ОТЪ СѪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СѪДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5540

Подписанний Ж. Ивановъ П. Сѫдебенъ Приставъ при Варненский Окрѫженъ сѫдъ, на III Пров. Участъкъ, на основание чл. чл. 452, 454, 456, 465 отъ Гражданското Сѫдопроизводство, обявявамъ че отъ деньтъ на трикратното обнародвание настоящето ми обявление въ В. „Черно-Море“, слѣдъ двѣ недѣли, ще почне продажбата и ще трае до 31 день и съ право наддавание по 5% въ десетъ дневния срокъ въ гр. Провадия на слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлѣжащи на Манолъ Геновъ отъ К. Бей, а тѣ сѫ: 1) Нива отъ 10 декара въ мѣстностьта „пѫтекитѣ“ при съсѣдитѣ: Димитръ Стойковъ, Ив. Стояновъ, Петко Стойковъ и пѫть; 2) Нива отъ 12½ декара въ мѣстностьта „Козлуджанский пѫть“ при съсѣдитѣ: Драгня Георговъ, Желѣзко Геновъ, Иванъ Стояновъ и пѫть. — На горнитѣ имоти декара е оцѣненъ по 8 лева съгласно емлячнитѣ книги.

Тѣзи имущества ще се продадѫтъ за удовлетворение искътъ на Колю Стойковъ отъ с. К. Бей по испълнителний листъ № 1897 отъ 4-й Септемврий 1881 г. на I Пров. Миров. сѫдъ, състоящъ се отъ 253 лева, лихвата отъ 24-й Май 1891 год. и разноски 13 лева и 50 стот. и тѣзи, които ще послѣдватъ.

Наддавание ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могѫтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѫтственъ день и часъ, въ канцелярията ми.

Г. Провадия 12-й Декемврий 1892 г.

П. Сѫдебенъ Приставъ: **Ж. Ивановъ.**

(1—421—1).

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5414

Подписанний Ж. Ивановъ Пом. Сѫдебенъ Приставъ при Варненский Окрѫженъ Сѫдъ на III Провад. Участъкъ на основание чл. чл. 1004, 1008 отъ Гражданското Сѫдопроизводство обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародванье, настоящето ми въ в. „Черно Море“, ще почне продажбата и ще трае 31 день съ право наддавание 5% въ растояние на 10 дни въ гр. Провадия на слѣдующитѣ недвижими имущества, на Хасанъ Мурадъ Хюсеиновъ отъ Бълдъркьой именно: Една кѫща въ с. Бълдъкьой, на[illegible]вата отъ прѫти и измазана съ каль, една стая, съ дворъ отъ три декари, съсѣдитѣ: Исмаилъ Х. Ахмедовъ, К[illegible]илъ Кѫшлалѫ и пѫть, оцѣнена за лева съгласно емлячнитѣ книги.

Това имущество ще се продава удовлетворение искътъ на Милко Георгиевъ отъ Балдъркьой по испълнителний листъ № 246 отъ 31 Януарий 1892 год. на 1 Провад. Мировий Сѫдъ състоящъ се отъ 96 лева и 50 ст. и разноски 16 л. и 50 ст. и тѣзи които ще послѣдватъ по испълнението.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитѣ се могѫтъ да виждатъ книжата по продажбата всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Провадия, 4-й Декемвр. 1892 г.

П. Сѫд. Приставъ: **Ж. Ивановъ.**

(3—416—3)

ИЗВѢСТИЕ.

отъ **Домашната книжарница** на Илия Р. Блъсковъ—Шуменъ.

Има година отъ както долуозначенитѣ ми печатани издания сѫ се расхарчили; тѣ се търсѭтъ. Като не могѫ самъ да ги прѣпечатвамъ, азъ ги прѣдлагамъ на г-на книгоиздателитѣ; който която книга иска да си ѭ напечати. Отъ тия има нѣкои непечатани. Молѭ желающитѣ да си видѭтъ честьта и съ подобни распространени изъ народа ни книги, да се отнесѫтъ до мене, като явѭтъ кое отъ изданията ми искатъ. Лесно щемъ се спогоди.

Книжки за народа:

1. **Клѣтий Иванчю.** Расказъ изъ ужастнитѣ дѣла на *пиянъ баща*—убиецъ на дѣцата си.—Отъ 8 коли. 2-ро изд.
2. **Гълабчето.** Нравоучителенъ расказъ за ученички—2 коли.
3. **Дѣдо Дани.** Какъ дѣдо Дани е отучилъ съсѣда си Живка да не ходи въ кръчмитѣ и да не пиянствува—1½ кола.
4. **Три гроба**—изъ военний животъ, отъ 2 коли, издание IV.
5. **Малкий дияволъ.** Първъ изобрѣтатель на ракията—(прѣводъ) отъ 1½ коли.
6. **Защо е на момичето учение?** Расказъ на истинско събитие по женски невѣжества—отъ 1 кола.
7. **Инспекторъ и учители.** Смѣшенъ расказъ—1 кола.
8. **Изгубена Станка** издание V — отъ 5 коли.
9. **Семо Егоровъ** (книжка за войницитѣ) отъ 1½ коли
10. **Дѣдо Костадинъ**, единъ отъ старитѣ наши истински народни мѫже. Отъ 3 коли.
11. **Войникъ Ивановъ** (книжка за войницитѣ) отъ 1 кола.
12. **Донка хубавица.** Расказъ изъ живота на днешнитѣ люди млади—момци и моми. Отъ 3½ коли, 2-ро издание.
13. **Жаленъ спомѣнъ** за лошитѣ рани на България прѣзъ год. 1876. Око 4 коли, 2-ро издание.
14. **Зюлийна**—покръстено турско дѣвойче. Случка въ Русско-Турската война 1876|77—отъ 2 коли, 2-ро издание.
14 **Изъ дневникътъ на единъ старъ учитель.** Какъ е било учителството прѣди 30—40 години въ сравнение съ днешното подобрение на учителитѣ. Отъ 4 коли.
16. **Хитъръ Петъръ**, книжка за растуха и развлечение. Издание 4-то допълнено—отъ 5 коли на малъкъ форматъ.
17. **Ученически календаръ** за година 1893|4—съ приложение на *рѣчникъ* отъ 400 иностранни думи, които се срѣщатъ въ учебницитѣ ни и въ други за прочитъ книги; съ указвание на тѣхний коренъ, кратко, но ясно истълкувани. Отъ 2½ коли, малъкъ форматъ.

Шуменъ, 1-й Декемврий 1892 год.

Илия Р. Блъсковъ.

(1—420—1)

ОБЯВЛЕНИЕ

Долуподписанний художникъ, свършивши Флоретинската аккадемия и служилъ седемъ години като първостепененъ учитель по рисованието въ държавнитѣ гимназии на България, приема да прави отъ фотография увеличени до естественна голѣмина портрети съ креда. Цѣната на тѣзи портрети е както слѣдва: портретъ естественна величина, само глава съ малка часть отъ раменета и бюста, **двадесятъ и петь** лева, а цѣлъ бюстъ, особенно офицерски съ ордени, еполети и прч., **тридесетъ и петь** лева.

Порѫчкитѣ трѣбва да бѫдѫтъ придружени отъ добри ясни фотографии, по възможность кабибинетни, и ще се испълняватъ, само ако сѫ прѣдплатени.

Живописецъ: **Антонъ Митовъ.**
ВАРНА.

ИЛЛЮСТРОВАННОТО УЧЕНИЧЕСКО СПИСАНИЕ

„ИЗВОРЪ“

почва **второгодишнината** си отъ Януарий 1893 год. и приканва всички бащи и майки, които се грижѫтъ за възпитанието и развитието на чедата си, да побързатъ и ги запишѫтъ абонати. Списанието излиза редовно въ срѣдата на всѣки мѣсецъ въ 3 печатни коли на голѣма осмина съ 3-4 картини. Годишната му цѣна е **само 5 лева и само въ прѣдплата.** Съдържа: 1) расказки, повѣсти, народни приказки и басни; 2) Биографии на забѣлѣжителни хора; а) История, география и етнография, 4) Новини изъ науката и живота и 5) Научно-забавителенъ отдѣлъ. **Прѣдплата**, заедно съ точния адресъ на абонирания, се испращатъ до: **Т. Ц. Трифоновъ**, учитель въ Обр. Чифликъ край **гр. Руссе.**

По сѫщия начинъ могѫтъ да се набавѭтъ и цѣли течения отъ **първата годишнина** на списанието.

Редактори:
Ив. Ивановъ и Т. Ц. Трифоновъ.

Издава:
Печатница Пер. Иос. Алкалай, въ Руссе.

3—417—3

КНИЖАРНИЦАТА

на

Г. И. ПЕНКОВЪ & С-ie

въ Казанлъкъ

приема подписки за България на русския иллюстриранъ журналъ

„НИВА“

за настѫпающата 1893 г., съ 12 тома мѣсечни сборници, съдържащи разни отборъ съчинения на най знаменити писатели, съ единъ албумъ, съдържащъ 10 изящни маслени картини, съ 12 парижски моди и 12 чертежа за разни шевове и кроежи.

Цѣна 10 рубли.
(26 лева златни).

☞ Желающитѣ да получаватъ журнала отъ 1-й Януарий могѫтъ да побързатъ съ подпискитѣ си най-късно до 15 Декемврий т. г.

Доставятъ се и цѣли изящно подвързани (и неподвързани) течения отъ минѫлитѣ години, заедно съ всички принадлѣжащи тѣмъ премии.

☞ **Отдѣлно само картини и албом:**
Албоми, по 6 и 8 лева,
Албоми, (отъ 1891 и 92 г.) по 10 л.

☞ Освѣнъ всички русски, при горѣпоменѫтата книжарница се приѐматъ подписки за България и на всички западноевропейски журнали, списания, вѣстници, газети и прч.

5—393—4

НОВИ КНИГИ

Едва сега излѣзохѫ отъ печатъ и могѫтъ да се добиватъ у всички книжарници слѣдующитѣ:

Христоматия, I томъ, отъ С. Костовъ и Д. Мишевъ. Второ издание. Стр. 5_0 на гол. 8-ни л. 5.

Свещенна История II ч. за **Новий Завѣтъ** за II классъ въ мѫжскитѣ и дѣвически училища, съставилъ Ил. Р. Блъсковъ. Стр. 136 на гол. 8-ни съ по-хубави картини извѫтрѣ и 2 карти за Палестина въ края . . . л. 1.50.

Забѣлѣжка. Отъ Алгебрата на Ив. Гюзелевъ сѫ отпечатани 20 коли, а отъ Зоологията, прѣводъ Явашовъ—11 коли.

Пловдивъ, 12-й Ноемвр. 1892.

отъ книжарницата на
ХР. Г. ДАНОВЪ.

3—395—3

Явна Благодарность.

Учителското дружество „Развитие“ въ гр. Добричъ, благодари на всички г. г. граждани и гражданки, които по случай именнитѣ си дни: „св. Архангелъ, св. мѫч. Мина, св. Савва, св. Никола, св. Анна“ благоволихѫ да подарѭтъ на дружеството 63 лева и 60 ст.

гр. Добричъ, 15 Декемврий 1892 г.

Настоятелството.

(1—421—1)

Отдава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлѣжеше на г. И. Карловски, състоящъ долния етажъ отъ 3 стаи една готварница, една перачница и отъ едно помѣщение съ магазия, което може да служи за кантори (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла No. 106 на най хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдѣния да се отнасятъ до г. Нисимъ Б. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничарски и Ранковъ, адвокати въ Варна, до главното прѣдставителство на „Национала“ въ София и до главната дирекция на обеспечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—16)

Варна—Печатница на Христо П· Войниковъ.